THE HUNTSMAN AND THE DEER

NGƯỜI THỢ SĂN VÀ CON NAI

Story 26 · Part I · Printed pages 275–276
The Hundred Thousand Songs of Milarepa · Garma C. C. Chang (English translation)

Obeisance to all Gurus

Đảnh lễ tất cả chư vị Đạo sư.

Having directed his disciple to remain at different hermitages for their devotions, Jetsun Milarepa went to a secluded place at Nyi Shang Gur Da Mountain on the border between Nepal and Tibet. The upper slopes were very rugged, cloudy, foggy, and continuously deluged with rain. To the right of the mountain towered a precipitous hill where one could always hear the cries of wild animals and watch vultures hovering above. To its left stood a hill clothed with soft, luxuriant meadows, where deer and antelopes played.

Sau khi chỉ dạy đệ tử lưu lại những nơi ẩn tu khác nhau để hành trì, Tôn giả Milarepa đến một nơi hẻo lánh trên núi Nyi Shang Gur Da, vùng biên giới giữa Nepal và Tây Tạng. Sườn núi phía trên rất hiểm trở, mây mù bao phủ và mưa đổ liên miên. Bên phải núi là một ngọn đồi dốc đứng, nơi luôn có thể nghe tiếng thú hoang và thấy kền kền lượn trên cao. Bên trái là ngọn đồi phủ những đồng cỏ mềm mại, xanh tốt, nơi nai và linh dương nô đùa.

Below there was a luxurious forest with all kinds of trees and flowers and within which lived many monkeys, peacocks, turkeys, and other beautiful birds. The monkeys amused themselves by swinging and leaping among the trees, the birds darted here and there with a great display of wing, while warblers chirped and sang. In front of the hermitage flowed a stream, fed by melting snow and filled with rocks and boulders. A fresh, clear, bubbling sound could always be heard as one passed by.

Phía dưới là khu rừng tươi tốt với đủ loại cây và hoa, nơi sinh sống của nhiều khỉ, công, gà tây và những loài chim xinh đẹp khác. Khỉ vui đùa, đu mình và nhảy qua các cành cây; chim tung cánh bay qua bay lại, còn những con chim hót cất tiếng líu lo. Trước nơi ẩn tu có một dòng suối do tuyết tan tạo thành, lòng suối đầy đá lớn nhỏ. Người đi ngang luôn nghe được tiếng nước róc rách trong trẻo, mát lành.

This hermitage was called Ghadaya. It was a very quiet and delightful place with every favorable condition for devotees. And so it was here that Jetsun Milarepa indulged in the River-Flow Samadhi, while all the benevolent local deities rendered him services and oblations.

Nơi ẩn tu này được gọi là Ghadaya. Đó là một nơi hết sức yên tĩnh, dễ chịu, hội đủ mọi điều kiện thuận lợi cho người tu hành. Chính tại đây, Tôn giả Milarepa an trú trong Tam-muội Dòng Sông Chảy, trong khi các vị thần địa phương thiện lành phụng sự và dâng phẩm vật cúng dường Ngài.

One day, Milarepa heard a dog barking [in the distance], after that a great noise arose. He thought, “Hitherto, this place has been very favorable for meditation. Is some disturbance on the way?” So he left the cave, came to a huge rock, and sat upon it absorbed in the Compassion of Non-discrimination.[1]

Một ngày nọ, Milarepa nghe tiếng chó sủa [từ xa], rồi một tiếng động lớn nổi lên. Ngài nghĩ: “Cho đến nay, nơi này rất thuận lợi cho thiền định. Có phải một sự quấy nhiễu sắp đến chăng?” Ngài rời hang, đến một tảng đá lớn, ngồi trên đó và nhập vào lòng Bi mẫn không phân biệt.[1]

Before long, a black, many-spotted deer ran up, badly frightened. Seeing this, an unbearable compassion arose within the Jetsun. He thought, “It is because of the evil Karmas this deer has acquired in the past that he was born in such a pitiable form. Though he has not committed any sinful deeds in this life, he must still undergo great suffering. What a pity! I shall preach to him the Dharma of Mahayana, and lead him to eternal bliss.” Thinking thus, he sang to the deer:

Chẳng bao lâu, một con nai đen có nhiều đốm chạy đến, vô cùng kinh hãi. Nhìn thấy vậy, lòng đại bi mãnh liệt khởi lên trong Tôn giả. Ngài nghĩ: “Do những ác nghiệp con nai này đã tạo trong quá khứ, nó phải sinh ra trong thân phận đáng thương như thế. Dù đời này nó không làm điều tội lỗi nào, nó vẫn phải chịu khổ đau lớn lao. Thật đáng thương! Ta sẽ giảng cho nó Giáo pháp Đại thừa và dẫn nó đến an lạc vĩnh cửu.” Nghĩ vậy, Ngài hát cho con nai nghe:

I bow down at the feet of Marpa;
Pray, relieve the sufferings of all beings!

Con đảnh lễ dưới chân Ngài Marpa;
Nguyện xin làm vơi khổ đau của tất cả chúng sinh!

Listen to me, you deer with sharp antlers!
Because you want to escape
From something in the outer world,
You have no chance to free yourself
From inner blindness and delusions.

Hãy nghe ta, hỡi con nai có đôi gạc nhọn!
Vì ngươi muốn chạy trốn
Một điều gì đó trong thế giới bên ngoài,
Nên ngươi không có cơ hội tự giải thoát
Khỏi vô minh và vọng tưởng bên trong.

With no regret or sadness
Forget your mind and outer body —
The time has come for you
To renounce all blindness and delusion.

Không hối tiếc, cũng chẳng buồn thương,
Hãy quên tâm và thân xác bên ngoài của ngươi —
Đã đến lúc ngươi
Từ bỏ mọi vô minh và mê lầm.

The Ripening Karma is fearful and compelling,
But how can you escape from it
By fleeing with your delusory body?

Nghiệp đang chín muồi thật đáng sợ và không thể cưỡng lại,
Nhưng làm sao ngươi có thể thoát khỏi nó
Bằng cách chạy trốn với thân huyễn hóa này?

If escape is what you want,
Hide within Mind-Essence;
If you want to run away,
Flee to the place of Bodhi.
There is no other place of safe refuge.

Nếu ngươi muốn thoát khỏi hiểm nguy,
Hãy ẩn náu trong Tự tánh của Tâm;

Nếu ngươi muốn chạy trốn,
Hãy chạy đến nơi Giác ngộ.
Không còn chốn quy y an toàn nào khác.

Uprooting all confusion from your mind,
Stay with me here in rest and quiet.

Nhổ tận gốc mọi mê lầm trong tâm,
Hãy ở lại đây cùng ta trong tĩnh lặng và an nghỉ.

At this very moment the fear of death is full upon you;
You are thinking, “Safety lies on the far side of the hill;
If I stay here I shall be caught!”
This fear and hope is why you wander in Saṃsāra.

Ngay lúc này, nỗi sợ chết đang tràn ngập ngươi;
Ngươi nghĩ: “Bên kia ngọn đồi mới là nơi an toàn;
Nếu ở lại đây, ta sẽ bị bắt!”
Chính sợ hãi và hy vọng ấy khiến ngươi lang thang trong luân hồi.

I shall now teach you the Six Yogas of Naropa,
And set you to practicing the Mahamudra.

Giờ đây ta sẽ dạy ngươi Sáu Pháp Du-già của Naropa,
Và hướng dẫn ngươi thực hành Đại Thủ Ấn.

Thus he sang in a tuneful voice like that of the God Brahma. Had there been anyone to hear, he could not have helped feeling charmed and delighted.

Ngài hát như thế bằng giọng du dương tựa tiếng của Phạm thiên. Nếu có ai nghe được, người ấy hẳn không thể không cảm thấy say mê và hoan hỷ.

Source: The Hundred Thousand Songs of Milarepa, translated by Garma C. C. Chang, Story 26, printed pp. 275–276. Vietnamese translation prepared for MilarepaDharma.com. [1] The note marker is retained from the original; the corresponding endnote will be included with the concluding part.